

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113243685
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5113243685.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: CP Inkaso s.r.o., so sídlom: Hvězdova č.1716/2, Praha 4, IČO: 29 027 241, zastúpeného splnomocneným zástupcom Mgr. Petrom Starinským, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie: Panenská 13, Bratislava, proti žalovanému: D., o zaplatenie 41.741,34 CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 36.801,- CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 2,25 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 26.06.2008 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,78 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - spol. Alfa Inkaso, s.r.o., IČO: 29 050 910 sa podanou žalobou na Okresný súd Žilina dňa 30.12.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 41.741,34 CZK, úrok z úveru 15,50% ročne zo sumy 41.496,34 CZK od 25.06.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 10,50 % ročne zo sumy 41.741,34 CZK od 26.06.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania z nesplatených splátok do dňa splatnosti úveru vo výške 244,71 CZK a trovy konania.

2. Nakoľko právny predchodca žalobcu zanikol skôr, než konanie bolo právoplatne skončené, pričom zanikol s právnym nástupcom, súd v zmysle § 64 CSP uznesením č.k. 4C/68/2014-141 zo dňa 06.02.2019 rozhodol o tom, že koná ďalej s právnym nástupcom žalobcu, teda so spoločnosťou CP Inkaso s.r.o., IČO: 290 27 241, so sídlom: Opletalova 1603/57, Nové Město, 110 00 Praha 1.

3. Právny predchodca žalobcu žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Česká spořitelna, a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 22.10.2007 Zmluvu o úvere č. 3413781873 (ďalej aj len „zmluva o úvere“), na základe ktorej zriadil žalovanému úverový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý mu poskytol úver 40.000 CZK pri dohodnutej úrokovej sadzbe 15,50% ročne a žalovaný sa zaviazal uhrádzať úver v mesačných splátkach 1.148,- CZK, splatných k 25. dňu každého mesiaca od 26.11.2007. V splátke boli zahrnuté splátky istiny, splátky dohodnutého úroku za poskytnutie úveru a poplatky za vedenie účtu. Posledná splátka mala byť uhradená 15.9.2010. Zmluva bola dohodnutá v súlade s § 497 a nasl. Obchodného zákonníka podľa českého právneho poriadku. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Českej spořitelny a.s. a Sadzobník poplatkov. Pre prípad, že dlžník je v omeškaní s úhradou jednej splátky úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace alebo so splatením viac ako dvoch splátok v dohodnutej lehote, v zmluve bolo dohodnuté, že veriteľ je oprávnený požadovať splatenie celého zostatku úveru v lehote, ktorú určí. Nakoľko žalovaný nesplácal úver v súlade s podmienkami v zmluve aj napriek opakovane zaslaným upomienkam, nesplatená časť úveru spolu s príslušenstvom sa v súlade so zmluvou stala splatnou k 25.06.2008, a to Výzvou s výstrahou z

14.05.2008, poslanou žalovanému doporučené. Ku dňu splatnosti bol žalovaný povinný uhradiť zostatok nesplateného úveru 41.496,34 CZK.

Do dňa splatnosti boli žalovanému naúčtované aj zmluvou dohodnuté poplatky, ktorých dôvod, výška a splatnosť boli stanovené Sadzobníkom Českej spořitelny, a.s. Tieto poplatky (v transakčnej histórii označené číslom operácie 77642) boli účtované Českou spořitelnou, a.s. pred splatnosťou úveru a zostatok neuhradených poplatkov tvoril čiastku 245,- CZK.

Ku dňu splatnosti úveru neboli k nesplatenej časti úveru a jeho príslušenstvu pripočítané úroky z omeškania splátok úveru, neuhradenie ktorých malo v zmysle zmluvy za následok splatnosť úveru. Ide o sumu 244,71 CZK.

Žalobca žiada uhradiť istinu vo výške 41.741,34 CZK, úrok z úveru 15,50% ročne zo sumy 41.496,34 CZK od 25.06.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 10,50 % ročne zo sumy 41.741,34 CZK od 26.06.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania z nesplatených splátok do dňa splatnosti úveru vo výške 244,71 CZK a trovy konania.

Zmluvou o postúpení z 15.09.2010 postúpila spoločnosť Česká spořitelna, a.s. pohľadávku zo zmluvy o úvere na spoločnosť Alfa Inkaso s.r.o..

Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že suma 41.741,34 CZK pozostáva zo zostatku nesplateného úveru vo výške 41.496,34 CZK a zo zostatku neuhradených poplatkov v sume 245,- CZK.

4. Pre nedostatok odôvodnenia žaloby súd vyzval žalobcu na doplnenie žaloby - na špecifikáciu žalovanej sumy (výzvami na č.l. 25, 100, 111, 113). Žalobca na pojednávaní dňa 23.1.2019 a v podaní zo dňa 02.04.2019 doplnil žalobu. Podľa doplnenia žalobca žaluje sumu 41.496,34 CZK, ktorá je evidovaná ako istina ku dňu zosplatenia úveru t.j. ku dňu 24.06.2008 a pozostáva zo sumy poskytnutého úveru vo výške 40.000,- CZK, pripočítaných úrokov z úveru v celkovej sume 4.038,20 CZK, ďalej zo sumy 860,70 CZK, predstavujúcej poplatky za upomienky a poštovné, ďalej zo sumy 41,44 CZK, predstavujúcej úrok z omeškania jednotlivých splátok, s ktorými bol dlžník v omeškaní do dňa úhrady jednotlivých splátok. Od celkovej sumy bola odrátaná suma 3.444,- CZK, ktorú tvoria splatené splátky dlžníka.

Suma 245,- CZK je sumou mimo istiny úveru, ktorá bola uhrádzaná samostatne, nemala vplyv na výšku istiny úveru. Jedná sa o sumu neuhradených sadzobníkových poplatkov za vedenie úverového účtu za obdobie mesiacov február 2008 až jún 2008.

5. Pojednávanie vykonané dňa 23.1.2019 súd odročil na deň 3.4.2019. Žiadna zo strán, ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili.

6. Následne súd výzvou zo dňa 17.04.2019 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní súdu vyčíslil úrok vo výške diskontnej sadzby určenej ČNB, platnej v dobe uzatvorenia zmluvy č. 3413781873, nakoľko zmluva uzatvorená medzi Českou spořitelnou, a.s. a žalovaným dňa 22.10.2007 neobsahuje povinnú náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 321/2001 Sb. O niektorých podmienkach dojednávania spotrebiteľského úveru, a síce stanovenie podmienok, za ktorých môže byť ročná percentuálna sadzba nákladov na spotrebiteľský úver upravená a ktorá nesmie byť závislá len na vôli veriteľa. Preto je potrebné aplikovať ustanovenie § 6 cit. zákona a úver pokladať za úročený vo výške diskontnej sadzby platnej v dobe uzatvorenej zmluvy.

7. Súd odročil pojednávanie na deň 31.5.2019 o 11:00 hodine, ktoré vykonal v neprítomnosti strán a právneho zástupcu žalobcu, ktorí sa z neúčasti na pojednávaní riadne a včas neospravedlnili.

8. Na výzvu súdu zo dňa 17.04.2019 žalobca reagoval oneskoreným podaním doručeným súdu emailom dňa 31.05.2019, teda v deň konania pojednávania, a to až o 11:10 hodine, čo bolo po vyhlásení rozsudku, preto súd na toto podanie prihliadnúť nemohol. Z obsahu podania však vyplýva, že právny zástupca žalobcu s výkladom súdu ohľadom ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 321/2001 Sb. nesúhlasí s tým, že podmienka zmeny ročnej percentuálnej sadzby nákladov úveru sa odvíja od podmienok zmluvy, konkrétne od správania samotného dlžníka.

Súd má však za to, že dikcia zákona je jasná a náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. b) cit. zákona musí byť v zmluve výslovne uvedená - dohodnutá.

9. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 31.05.2019, na ktoré sa žiadna zo strán sporu nedostavila.

10. Súd vykonal dokazovanie nasledovnými listinnými dôkazmi, z ktorých zistil:

11. Podľa Zmluvy o úvere č. 3413781873 zo dňa 22.10.2007 uzavrela Česká spořitelna, a.s. so žalovaným zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, v ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému úver v hotovosti vo výške 40.000 CZK najneskôr do 29.10.2007. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver pravidelnými splátkami vo výške 1.148,- CZK, vždy k 25. dňu každého mesiaca, s prvou splátkou dňa 26.11.2007 a poslednou splátkou v sume 1.097,90,- CZK dňa 26.09.2011, ktorý je dňom konečnej splatnosti úveru, celkom v počte 47 splátok, v prípade dodržania podmienok splácania. Podľa bodu 8. zmluvy v prípade omeškania so splátkou je banka oprávnená požadovať z nesplatených súm úrok z omeškania vo výške ročnej úrokovej sadzby podľa zmluvy o úvere, zvýšenej o 10 % ročne a ceny spojenej so správou úveru v omeškaní. Podľa bodu 10. zmluvy bola dohodnutá pevná úroková sadzba 15,50 % ročne. Podľa bodu 12. zmluvy sa žalovaný zaviazal zaplatiť ceny za úkony súvisiace s poskytnutím a správou úveru, a to cenu za prijatie, posúdenie a vyhodnotenie žiadosti v sume 400,- CZK, cenu za správu a vedenie úverového účtu v sume 49,- CZK za každý začatý kalendárny mesiac. V bode 13. zmluvy bola dohodnutá ročná percentuálna sadzba nákladov 17,56 %. Podľa bodu 21. zmluvy súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Českej spořitelny, a.s..

12. Z historického výpisu z účtu žalovaného súd zistil, že úver bol žalovaným čerpaný dňa 22.10.2007 vo výške 40.000 CZK, žalovanému bol vyúčtovaný poplatok za poskytnutie úveru 400,- CZK. Účet bol žalovanému vedený do 24.06.2008, do tohto dňa uhradil žalovaný splátky v celkovej sume 3.444,- CZK. Z výpisu z účtu súd ďalej zistil, že žalovanému boli účtované úroky, úroky z omeškania, poplatky za vedenie účtu, poplatky za upomienky a poštovné.

13. Z potvrdenia o prijatí hotovosti (č.l. 8) mal súd preukázané, že žalovaný prevzal hotovosť 40.000,- CZK dňa 22.10.2007.

14. Výzvou s výstrahou k úhrade dlžnej čiastky zo dňa 14.05.2008, vyzvala Česká spořitelna, a.s. žalovaného k úhrade dlžnej čiastky 4.690,- CZK do 24.06.2008 s upozornením, že ak nezaplatí v určenej lehote, stane sa celý zostatok úveru s príslušenstvom splatným dňom nasledujúcim po márnom uplynutí uvedeného termínu.

15. Oznámením o postúpení pohľadávky z 12.11.2010 Česká spořitelna, a.s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky, ktorú má voči nemu titulom zmluvy o úvere č. 3413781873, a to na spol. Alfa Inkaso s.r.o., s účinnosťou ku dňu 1.11.2010.

16. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok Českej spořitelny, a.s. ako postupcu na spol. Alfa Inkaso s.r.o. ako postupníka uzatvorenej dňa 15.09.2010 súd zistil, že podľa článku I. predmetom zmluvy je dohoda strán o postúpení pohľadávok vzniknutých zo zmlúv o úvere, ktoré uzavrel postupca ako veriteľ so svojimi klientmi ako dlžníkmi, špecifikovaných v Zozname pohľadávok a definovaných v bode 1 článku II.. Postupca prehlasuje podľa čl. IV. bod 2 písm. b) zmluvy, že postupované pohľadávky riadne vznikli, riadne existujú, aj sú ku dňu podpisu príslušného protokolu podľa bodu 6. článku II. tejto zmluvy vymáhateľné. Podľa písm. d) úroky z omeškania viažuce sa k pohľadávkam nemusia byť vždy vymáhateľné v zmluvnej výške s odkazom na § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka súdmi. Zmluvné strany sa výslovne dohodli, že vymáhateľnou pohľadávkou sa pre účely zmluvy rozumie pohľadávka uplatniteľná na príslušnom súde ČR bez ohľadu na to, či nárok bude súdom priznaný alebo uznaný celkom tak, ako je obsiahnutý v príslušných dokumentoch odovzdaných postupníkovi, lebo priznanie, či uznanie záväzkov je všeobecne podmienené všetkými obmedzeniami vyplývajúcimi z ustanovení príslušných právnych predpisov ČR, ktoré môžu všeobecne ovplyvniť vymáhanie práv veriteľov.

17. Z prílohy č. 1/II - Zoznam pohľadávok postúpených k 15.09.2010 v súlade so Zmluvou o postúpení pohľadávok medzi Českou spořitelnou a spol. Alfa Inkaso s.r.o. súd zistil, že pod ID 391 a číslom účtu 3413781873 je uvedené meno, priezvisko a rodné číslo žalovaného, produkt SÚFO hotovostný, zostatok - 41.496,34 CZK, celkový dlh - 67.263,90 CZK.

18. V danom prejednávacom prípade sa jedná o konanie s tzv. cudzím prvkom, ktorý je v tejto veci daný stranami sporu - žalobca (aj jeho právny predchodca) je zahraničnou právnickou osobou so sídlom v Českej republike a žalovaný je štátnym občanom Slovenskej republiky s bydliskom na území Slovenskej republiky. Súd preto prvotne skúmal otázku právomoci súdu Slovenskej republiky a následne rozhodného práva pre daný vzťah. V danom prípade súd posudzuje svoju právomoc a príslušnosť v

zmysle ustanovení Nariadenia Rady č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, keďže Slovenská republika a Česká republika sú členmi Európskej únie.

19. Záonné ustanovenia:

Podľa článku 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel 1), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (acta iure imperii).

Podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa č. 18 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

20. V tomto spore žalovaný ako spotrebiteľ má trvalé bydlisko na území Slovenskej republiky, čo bolo uvedené aj v zmluve. Za tejto situácie je tunajší súd príslušný rozhodnúť o podanej žalobe.

Podľa § 9 ods. 1 a 3 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, účastníci zmluvy môžu si zvoliť právo, ktorým sa majú spracovať ich vzájomné majetkové vzťahy, ak osobitný zákon neustanovuje inak; môžu tak urobiť i mlčky, ak nie je vzhľadom na okolnosti pochybnosť o prejavenej vôli; ak si účastníci spotrebiteľskej zmluvy zvolili právo, ktoré poskytuje spotrebiteľovi menšiu ochranu jeho práv ako slovenský právny poriadok, ich vzťahy sa spravujú slovenským právnym poriadkom.

Podľa čl. 1 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zo dňa 19. júna 1980 ustanovenia tohto dohovoru sa uplatnia na zmluvné záväzky vo veciach s medzinárodným prvkom.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť dostatočne spoľahlivo vyjadrená alebo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa čl. 4 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky v rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3, sa zmluva spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu. Ak však je časť zmluvy oddeliteľná od jej zostatku a táto časť má užšiu väzbu s iným štátom, možno ju výnimočne posudzovať podľa právneho poriadku tohto iného štátu.

Podľa čl. 4 ods. 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky s výhradou ustanovenia odseku 5 tohto článku platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu so štátom, kde má účastník zmluvy, ktorý má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu, obvyklý pobyt v čase uzatvorenia zmluvy alebo v prípade zapísanej alebo nezapísanej právnickej osoby svoju ústrednú správu. Ak sa však zmluva uzatvorí v rámci výkonu obchodnej činnosti alebo povolania tohto účastníka, tak platí domnienka, že zmluva má najužšiu väzbu s tým štátom, kde sa nachádza jeho hlavná prevádzkareň, alebo ak má podľa zmluvy plnenie poskytnúť iná prevádzkareň ako hlavná prevádzkareň, so štátom, kde sa nachádza táto iná prevádzkareň.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o úvere v zmysle ustanovení § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákonníka podľa českého právneho poriadku. Na základe uvedeného došlo k voľbe práva. Nepochybne sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú podľa zákona č. 321/2001 Sb., a to aj s poukazom na odkaz v bode 6. zmluvy na tento zákon, ako na zákon č. 321/2001 Sb. o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená v súlade s právnymi predpismi Českej republiky, čím si zmluvné strany výslovne zvolili právo, ktorým sa má ich zmluvný vzťah riadiť, t.j. právo platné na území Českej republiky. Uvedené je v súlade s čl. 3 ods. 1 Dohovorom

o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zo dňa 19. júna 1980. Preto súd posúdil právny vzťah medzi stranami sporu podľa právneho poriadku Českej republiky.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej aj len OBZ) smlouvou o úveru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 502 ods. 1 OBZ od doby poskytnutí peněžních prostředků je dlužník povinen platit z nich úroky ve sjednané výši, jinak v nejvyšší přípustné výši stanovené zákonem nebo na základě zákona. Nejsou-li takto úroky stanoveny, je dlužník povinen platit obvyklé úroky požadované za úvěry, které poskytují banky v místě sídla dlužníka v době uzavření smlouvy. Jestliže strany sjednají úroky vyšší než přípustné podle zákona nebo na základě zákona, je dlužník povinen platit úroky ve výši nejvýše přípustné.

Podľa § 52 ods. 1,2,3 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka podľa českého právneho poriadku účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej aj len „OZ“), spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel; dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti; spotřebitelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. OZ smluvní ujednání spotřebitelských smluv se nemohou odchýlit od zákona v neprospěch spotřebitele. Spotřebitel se zejména nemůže vzdát práv, které mu zákon poskytuje, nebo jinak zhoršit své smluvní postavení.

Podľa § 55 ods. 3 zákona č. 40/1964 Sb. OZ v pochybnostech o významu spotřebitelských smluv platí výklad pro spotřebitele příznivější.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. OZ spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavkem dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru a o změně zákona č. 64/1986 Sb. - účinného v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon stanoví některé podmínky smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, v souladu s právem Evropských společenství.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 321/2001 Sb. pro účely tohoto zákona se rozumí a) spotřebitelským úvěrem poskytnutí peněžních prostředků nebo odložená platba, například ve formě úvěru, půjčky nebo koupě najaté věci, za které je spotřebitel povinen platit, b) spotřebitelem fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti a v jejíž prospěch je spotřebitelský úvěr sjednáván, c) věřitelem fyzická nebo právnická osoba poskytující spotřebitelský úvěr v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo sdružení takovýchto osob, d) roční procentní sazbou nákladů na spotřebitelský úvěr procentní podíl z dlužné částky, který je spotřebitel povinen zaplatit věřiteli za období 1 roku.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 321/2001 Sb., smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, musí být uzavřena písemně. Jedno vyhotovení smlouvy musí obdržet spotřebitel.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zák. č. 321/2001 Sb., smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, musí obsahovat také, a) stanovení roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr způsobem uvedeným v příloze tohoto zákona, b) stanovení podmínek, za kterých může být roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr upravena a které nesmí být závislé pouze na vůli věřitele, c) stanovení maximální výše spotřebitelského úvěru, stanovení výše jednotlivých splátek, jejich počtu a přesného časového rozvržení, d) stanovení jednotlivých plateb, včetně těch, které jsou uvedeny v § 2 písm. a) bodech 1 až 5, budou-li placeny spolu se spotřebitelským úvěrem; pokud jednotlivé platby nelze přesně stanovit, musí

být uveden způsob jejich výpočtu, e) závazek věřitele informovat spotřebitele v průběhu plnění smlouvy o všech změnách roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr, f) u smluv, ve kterých se sjednává koupě najaté věci, výši spotřebitelského úvěru, g) ustanovení o právu na splacení spotřebitelského úvěru před stanovenou lhůtou (§ 11), h) podmínky, za kterých lze předčasně ukončit smluvní vztah, i) způsob placení.

Podľa ust. § 5 ods. 2 zák. č. 321/2001 Sb., v případě, kdy nelze stanovit roční procentní sazbu nákladů na spotřebitelský úvěr, musí věřitel ve smlouvě, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, uvést maximální výši úvěru, výši plateb s úvěrem souvisejících a podmínky, za kterých lze tyto platby měnit.

Podľa ust. § 6 zák. č. 321/2001 Sb., nespĺňuje-li smlouva o poskytnutí spotřebitelského úvěru náležitosti uvedené v § 4, pokládá se spotřebitelský úvěr za úvěr úročný ve výši diskontní sazby platné v době uzavření smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, uveřejněné pro příslušné období Českou národní bankou; ujednání o jiných platbách na spotřebitelský úvěr se stávají neplatnými, to vše s účinností ode dne, kdy spotřebitel tuto skutečnost uplatní u věřitele.

Podľa § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. OZ dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní, je v prodlení. Jestliže jej nesplní ani v dodatečně přiměřené lhůtě věřitelem mu poskytnuté, má věřitel právo od smlouvy odstoupit; jde-li o plnění dělitelné, může se odstoupení věřitele za těchto podmínek týkat i jen jednotlivých plnění.

Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Sb. OZ jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Sb. OZ, věřitel může svou pohledávku i bez souhlasu dlužníka postoupit písemnou smlouvou jinému; s postoupenou pohledávkou přechází i její příslušenství a všechna práva s ní spojená.

Podľa § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. OZ postoupení pohledávky je povinen postupitel bez zbytečného odkladu oznámit dlužníkovi. Dokud postoupení pohledávky není oznámeno dlužníkovi nebo dokud postupník postoupení pohledávky dlužníkovi neprokáže, zprostí se dlužník závazku plněním postupiteli.

Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Sb. OZ příslušenstvím pohledávky jsou úroky, úroky z prodlení, poplatek z prodlení a náklady spojené s jejím uplatněním.

Podľa § 1 Nariadenia vlády ČR č. 163/2005 Sb. zo dňa 23. marca 2005, kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí."

Podľa čl. II Nariadenia vlády ČR č. 33/2010 Sb. zo dňa 18. januára 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb. výše úroku z prodlení, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení, se řídí dosavadními právními předpisy.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti priznanej rozsudkom 36.556 CZK, pozostávajúcej zo sumy 36.556 CZK (ako rozdielu súm 40.000 CZK- 3.444 CZK) a zo sumy 245 CZK (poplatky za vedenie účtu).

23. Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom stanoveným CSP.

24. Ako už súd vyššie uviedol, na predmetnú zmluvu o úvere použil ako rozhodné právo právny poriadok Českej republiky a podľa tohto poriadku posudzoval uvedenú zmluvu. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je absolútnym obchodom. V zmluve sa uvádza, že táto bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ČR, súd však konštatuje, že v danom prípade sa zároveň jedná o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka ČR, a to vzhľadom na charakter postavenia účastníkov zmluvy, kde na jednej strane vystupovala banka ako dodávateľ služby, konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a na druhej strane fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd na právny vzťah vzniknutý zo zmluvy o úvere aplikoval nielen Obchodný zákonník ako *lex generalis*, ale posudzoval ho aj s prihliadnutím k ustanoveniam zákona č. 40/1964 Sb. (Občiansky zákoník ČR) vzťahujúcim sa k ochrane spotrebiteľa, nakoľko zmluva, z ktorej vyplýva žalovaný nárok, je zmluvou spotrebiteľského charakteru, a preto nie je vyňatá spod režimu ochrany spotrebiteľa. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 22.10.2007, t. j. za účinnosti Občianskeho zákonníka ČR - zákona č. 40/1964 Sb.. Do Občianskeho zákonníka ČR bola úprava spotrebiteľských zmlúv zavedená zákonom č. 367/2000 Sb. s účinnosťou od 1.1.2001, kedy sa zaraďovala medzi spotrebiteľské zmluvy kúpna zmluva, zmluva o dielo, prípadne iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka ČR, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ. Postavenie žalovaného v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 2 ods.1 písm. b) zákona č. 321/2001 Sb. a postavenie právneho predchodcu žalobcu, ktorý poskytol podľa predmetu svojho podnikania finančné služby žalovanému podľa zmluvy, vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 321/2001 Sb.

25. Úprava spotrebiteľských zmlúv bola do právneho poriadku Českej republiky zavedená s cieľom zosúladiť vnútroštátnu právnu ochranu spotrebiteľa s právom Európskej únie, napr. aj Smernicou Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle tejto smernice spotrebiteľskou zmluvou je ktorákoľvek zmluva, kde na jednej strane vystupuje spotrebiteľ [t.j. ktorákoľvek fyzická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu podľa čl. 2, písm. b) smernice] a na druhej strane predajca alebo dodávateľ [t.j. akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva podľa čl. 2, písm. c) smernice].

26. Súd mal Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Českou spořitelnou, a.s. a žalobcom, spolu s prílohou k tejto zmluve preukázané, že banka v zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, pričom podľa Oznámenia o postúpení pohľadávky si banka splnila svoju povinnosť v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka a oznámila dlžníkovi postúpenie pohľadávky.

27. Je nepochybné, že Česká spořitelna, a.s. a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej Česká spořitelna, a.s. ako veriteľ poskytla žalovanému ako spotrebiteľovi bezúčelový úver.

28. Súd predmetnú zmluvu posudzoval v prvom rade z hľadiska splnenia podmienok jej platnosti podľa zák. č. 321/2001 Sb. a preto predloženú úverovú zmluvu súd podriadil kontrole v zmysle cit. zákona.

29. Na tomto mieste súd uvádza, že žalovaný bol v konaní pasívny. Žalovanému bola žaloba doručená podľa § 106 ods. 3 CSP, ako aj ďalšie dokumenty mu boli doručované týmto spôsobom. Aj keď žalovaný nerozporoval uplatnenú pohľadávku, súd uvádza, že v prejednávacom prípade sa jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, ktorý typ sporu je upravený v ust. § 290 a nasl. CSP. Ustanovenie § 300 CSP, podľa ktorého na konanie v prípade spotrebiteľského sporu sa použijú primerane všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak, má charakter špeciality k všeobecným ustanoveniam o sporovom konaní. Preto, keďže sa jedná o spor s ochranou slabšej strany sporu, súd musí všeobecné ustanovenia o konaní aplikovať primerane, so zreteľom na charakter spotrebiteľského sporu a vo svetle zvýšenej protektívnej ingerencie súdu v týchto druhoch sporov.

30. Súd považoval za nesporné medzi stranami skutkové tvrdenie žalobcu, že žalovanému bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý úver v dojednanej výške 40.000 CZK, pričom dlžník porušil dohodnuté podmienky zmluvy riadne a včas splácať svoje peňažné záväzky.

31. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu oprávnené vyhlásil ku dňu 25.06.2008 okamžitú splatnosť úveru.

32. Žalovaná suma 41.741,34 CZK pozostáva:

- zo sumy 40.594,20 rovnajúcej sa rozdielu sumy poskytnutého úveru a úrokov z úveru (40.000,- CZK + 4.038,20) a sumy splatených splátok (3.444,-CZK), zo sumy 860,70 CZK, predstavujúcej poplatky za upomienky a poštovné, zo sumy 41,44 CZK, predstavujúcej úrok z omeškania jednotlivých splátok, ktorými bol dlžník v omeškaní do dňa úhrady jednotlivých splátok (t.j. 40.594,20 + 860,70 +41,44 = 41.496,34),

- zo sumy 245,- CZK predstavujúcej neuhradené poplatky za vedenie úverového účtu za obdobie mesiacov február 2008 až jún 2008.

33. Súd dospel k záveru, že úverová zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako je to vymedzené v § 4 zákona č. 321/2001 Sb.. Zo zmluvy totiž vôbec nevyplýva stanovenie podmienok, za ktorých môže byť ročná percentuálna sadzba nákladov na spotrebiteľský úver upravená a ktoré nesmú byť závislé len na vôli veriteľa.

34. S poukazom na ust. § 6 citovaného zákona, keďže predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru hore uvedené náležitosti neobsahuje, pokladá sa spotrebiteľský úver za úver úročený vo výške diskontnej sadzby platnej v dobe uzavretia zmluvy, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver, uverejnenej pre príslušné obdobie Českou národnou bankou.

Žalobcovi preto patrí úrok z úveru len vo výške diskontnej sadzby ČNB platnej v dobe uzavretia zmluvy (22.10.2007), ktorá bola v tom čase 2,25%.

35. Žalobca si žalobou uplatnil istinu úveru predstavujúcu žalovaným nesplatené splátky, ktoré pozostávajú zo splátky istiny predmetného úveru a zo splátky úroku z úveru, a to vo výške dojednanej zmluvou, t.j. 15,50 % p.a.. Pokiaľ však žalovaný splácal úver v dohodnutých splátkach, tieto v sebe zahŕňali zmluvný úrok 15,50 %, na ktorý veriteľ nárok nemal, mal nárok len na úrok z úveru vo výške diskontnej sadzby ČNB platnej v dobe uzavretia zmluvy.

36. Keďže žalobca na výzvu súdu nevyčíslil úrok z úveru vo výške diskontnej sadzby a súd nemal ako zistiť - vyčísliť z predložených listinných dôkazov sumu úroku z úveru vo výške diskontnej sadzby, žalobca tak dôkazné bremeno v časti uplatneného nároku na úrok z úveru neunesol, pričom žalobcovi zmluvne dohodnutý úrok nepatrí. Žalobcovi súd preto priznal len istinu úveru vo výške rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru 40.000 CZK a sumou 3.444 CZK splatenou žalovaným titulom úverovej zmluvy.

37. Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie sumy 860,70 CZK titulom poplatkov za upomienky, súd mal výpisom z úverového účtu žalovaného preukázané, že žalovanému boli účtované poplatky za upomienky spolu s poštovným spolu v sume 860,70 CZK, ktoré však neboli v zmluve o úvere dohodnuté. I keď výška poplatku za upomienku vyplýva zo Sadzobníka Českej sporiteľne, a.s., tento dokument nie je podpísaný zmluvnými stranami.

V zmysle § 4 ods. 1 prvej vety zákona č. 321/2001 Sb. musí byť zmluva, ktorou sa dojednáva spotrebiteľský úver, uzatvorená písomne. Písomná forma právneho úkonu je pritom dodržaná, len ak text právneho úkonu podpíše konajúca osoba. Zákomom je teda kogentne stanovená písomná forma zmluvy, pre nedostatok ktorej je zmluva podľa § 40 ods. 1 OZ neplatná.

Vychádzajúc z hore uvedeného súd nemal preukázané platné dojednanie o povinnosti dlžníka platiť veriteľovi poplatky za upomienky, keďže Sadzobník Českej sporiteľny, a.s. nie je podpísaný konajúcimi osobami.

Pre úplnosť súd uvádza, že súdu ani neboli predložené dôkazy preukazujúce uplatnený nárok - upomienky spolu s doručenkami. Žalobca tak neunesol ani dôkazné bremeno na preukázanie zaslania upomienok, ani vynaloženia nákladov na poštovné.

Súd preto žalobcovi uplatnený nárok na sumu 860,70 CZK nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol.

38. Súd priznal žalobcovi sumu 245,- CZK titulom neuhradených sadzobníkových poplatkov za vedenie úverového účtu za obdobie mesiacov február 2008 až jún 2008 (5 x 49,- CZK). Poplatky za vedenie účtu vo výške 49 CZK mesačne boli dohodnuté v čl. 12 zmluvy a vyplývajú z výpisu z účtu.

39. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z úveru 15,50% ročne zo sumy 41.496,34 CZK od 26.08.2008 do zaplatenia. Súd uplatnený nárok na úrok nepriznal, a to ani vo výške diskontnej sadzby ČNB.

Vzhľadom k tomu, že posledná splátka bola podľa zmluvy splatná dňa 26.09.2011, avšak dňa 25.06.2008 došlo k zosplateniu úveru, od tohto dňa už žalobca nemá nárok na úrok z úveru. Právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov by žalobcovi prináležalo iba v prípade, ak by v zmluve o úvere nebol dohodnutý čas, na ktorý sa úver poskytuje. Z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka podľa názoru súdu vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Vzhľadom k tomu, že si účastníci zmluvy o úvere dohodli úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby - do zosplatenia úveru nevrátil, prichádzajú do úvahy za obdobie po zosplatení úveru len úroky z omeškania, ktoré majú sankčnú povahu.

Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Co/190/2014 z 30.6.2015, podľa ktorého splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani nato, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

40. Zo špecifikácie žalovanej sumy zároveň vyplýva, že žalobca si uplatňuje nárok na úrok z úveru 15,50% ročne zo sumy 41.496,34 CZK od 25.06.2008 do zaplatenia, teda aj zo sumy 860,70 CZK predstavujúcej poplatky za upomienky, zo sumy 41,44 CZK predstavujúcej vyčíslený úrok z omeškania, na čo však žalobca nárok nemá.

41. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 10,50 % ročne zo sumy 41.741,34 CZK od 26.06.2008 do zaplatenia.

Žalobcovi patrí podľa § 1 Nariadenia vlády ČR č. 163/2005 Sb. zo dňa 23. marca 2005 úrok z omeškania ročne z priznanej sumy 36.801,- CZK od 26.06.2008 (odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa dlžná suma stala splatnou), a to vo výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou, zvýšenej o sedem percentných bodov, pričom v každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškania dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polroku, teda žalobcovi patrí úrok z omeškania vo výške:

- 10,50 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 26.06.2008 do 08.08.2008, spolu s úrokom zo omeškania vo výške 10,50 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 09.08.2008 do 07.11.2008, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,75 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 08.11.2008 do 18.12.2008, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 19.12.2008 do 06.02.2009, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 07.02.2009 do 11.05.2009, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 12.05.2009 do 07.08.2009, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 08.08.2009 do 17.12.2009, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 18.12.2009 do 07.05.2010, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 08.05.2010 do 29.06.2012, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 30.06.2012 do 01.10.2012, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,25 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 02.10.2012 do 02.11.2012, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,05 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 03.11.2012 do 04.08.2017, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,25 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 05.08.2017 do 03.11.2017, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 04.11.2017 do 02.02.2018, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 03.02.2018 do 28.06.2018, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 29.06.2018 do 03.08.2018, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 04.08.2018 do 27.09.2018, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 28.09.2018 do 02.11.2018, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 03.11.2018 do 03.05.2019 a v prípade pokračujúceho omeškania odporcu spolu s úrokom z omeškania vo výške závislej na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platnou pre prvý deň príslušného kalendárneho polroka, maximálne vo výške úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 04.05.2019 zo zaplatenia.

42. Súd vo zvyšnej časti uplatneného nároku na úrok z omeškania žalobu zamietol, keďže s poukazom na ustanovenie § 1 Nariadenia vlády ČR č. 163/2005 Sb. má úrok z omeškania variabilnú výšku vzhľadom na zmenu repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou (ako to vyplýva z vývoja dvojtyždennnej repo sadzby), od ktorej sa potom odvíja aj výška úroku z omeškania.

43. Podľa výroku rozsudku bol priznaný žalobcovi úrok z omeškania vo výške 2,25 % ročne zo sumy 36.801,- CZK od 26.06.2008 (pričom v tomto smere súd vyhotovil opravné uznesenie, ktoré sa doručuje spolu s rozsudkom).

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Súd rozhodol o trovách konania s použitím ustanovenia § 255 C.s.p., pričom súd žalovanému, ktorý bol v konaní úspešnejší, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,48%, predstavujúci čistý úspech žalovaného (úspech žalobcu 42,26% v sume 160.284,69 CZK, úspech žalovaného 57,74% v sume 67.739 CZK).

45. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle ustanovenia § 262 ods.2 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.